

Ἐν Ἀθήναις τῆ 22ῃ Ἰουλίου 1964

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ

πρὸς

- τὸ Ἐργασίον Γεωργίας
α) Ἐπίτιον Ἐργασίον Γεωργίας
β) Ἐπίτιον Ἐργασίον Γεωργίας

Υ.Γ. - Ἔρω. 1368 / 2 - 9 - 1964.

1. Ἐν ὄψει τοῦ τερματισμοῦ τῆς ἐνεργοῦ ὑπαλληλικῆς μας δράσεως, θεωροῦμεν ὑποχρεωσίν μας νὰ διατυπώσωμεν πρὸς ἡμᾶς, εἰς γενικωτάτας -κατ' ἀνάγκην - γραμμὰς, ὑπιομένους σκέψεις καὶ γνώμης μας ἐπὶ τοῦ εἴδους, τῶν προϋποθέσεων καὶ τῶν βῆσεων τῆς ἐπιβαλλομένης νὰ πραγματοποιηθῆ εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέλλον ἀναδιαρθρώσεως καὶ ἀνασυγκροτήσεως τοῦ γεωργικοῦ τοιμέως τῆς χώρας μας. Αἱ σκεψεις καὶ αὐταί, προϊόν 41ετοῦς δημοσίου βίου εἰς τὰς πρῶτας γραμμὰς τοῦ Ἐργασίου Γεωργίας καὶ κατόπιν συνεχῶν, πολυετῶν δὲ, ἐπαρῶν μὲ τοὺς ἀντιστοιχοῦς κῆλους τῶν κρατῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἀπὸ Γαλλίας δὲ μὲ τοὺς ὁμοίους κῆλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, δίδονται μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως βοηθήσουν, μικρὸν ἔστω, εἰς τὴν γεωργικὴν (καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀναποσάστως) πρόθεσιν τοῦ τύπου μας.

Κατωτέρω δὲ προσπαθοῦμεν νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰ ζητήματα τοῦ γεωργικοῦ τοιμέως ἡκεῖν ὅπου ἡ οἰκονομικὴ πλευρὰ αὐτῶν καὶ τὰ δι' αὐτὴν μέτρα εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένα καὶ μὲ ἄλλους τομεῖς τῆς οἰκονομίας μας, κατ' ἀνάγκην δὲ εἰζήμεν καὶ τοὺς τελευταίους τούτους χωρὶς πρόθεσιν ἐπιδείξεως πολυπραγμοσύνης.

Δὲν πιστεύομεν καὶ δὲν ὑποστηρίζομεν, βεβαίως, ὅτι αἱ πλεῖστοι τῶν κατωτέρω διατυπωμένων σκέψεων μας εἶναι καινοφανεῖς ἢ πρωτότυποι· παρὰ ταῦτα φρονοῦμεν ὅτι ἡ καὶ ἐπανόληξις τινὶ δύναται νὰ εἶναι πολλαπλῆς χρήσεως, ἔν μίθωτησθον καὶ ἐφαρμοσθον, ἔν μέρει ἔστω.

2. Καὶ ἔν ἰσότητι ἡ Ἑλλάς δὲν εἶχε συνδεθῆ μετὰ τῆς Ε.Ο.Κ. -οὐδ' ἦτο ἐπιτακτικῆς ἀναγκαῖον ὅπως, μετὰ τὸ 1961 (τὰς ἀρχὰς τοῦ 1962 ἤρχισεν διαμορφωμένη ἡ κοινὴ γεωργικὴ πολιτικὴ τῆς Ε.Ο.Κ.) ἐπιναξέτασθαι καὶ ἀναμορφωθῆ τὰ μέτρα καὶ τὴν μελλοντικὴν ὀργάνωσιν τοῦ γεωργικοῦ τοιμέως ῥιζικώτερον· πολλῶν μὲλλον κατόπιν τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης συνδέσεώς μας μετὰ τῆς Ε.Ο.Κ. δι' ἣς ἀναλήρθοσαν καὶ ὑποχρεώσεις ἐκ μέρους μας μὲ τακτικὰς προδεσμίαις.

3. Ἀσχετῶς ἔν τὸ ἐντόνως προστατευτικόν σύστημα τῶν ἐντὸς τῆς Ε.Ο.Κ. παραγομένων γεωργικῶν προϊόντων, ὅπως τὸ διαμορφώσῃ ἢ μέχρι σήμερον ἐξαγγελλομένη κοινὴ γεωργικὴ πολιτικὴ αὐτῆς, πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῆ τελικῶς ἔνευ οὐσιωδῶν μεταβολῶν (ἡμεῖς διατηροῦμεν πάντοτε τὴν γνώμην ὅτι δὲ ἐξελεχθῆ εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον, σοβαρῶς τροποποιούμενον ἐπὶ τὸ ὀλιγώτερον προστατευτικόν), πάλιν παραμένει ἔν ἰσχύει τὸ γεγονός ὅτι, τούσων ἐντὸς τῆς

Ε.Ο.Κ.θουν και εκτός αυτής εις τας τρίτας χώρας, ο ελεύθερος συναγωνισμός ο' αποτελή τόν κανόνα εις τήν έμπορίαν των γεωργικών προϊόντων και, συνεπώς, των γεωργικών μας προϊόντων. Αποτελεί δε και σκληράν αλήθειαν δι' ημάς διότι, εκτός της Ε.Ο.Κ.εύρισόμενοι, δεν θα έχομεν εις τήν διάθεσίν μας μετ'όλίγα έτη τό άμυντικόν όπλον της σημερινής δοσιολογικής μας προστασίας εναντι των κοινοτικής παραγωγής γεωργικών προϊόντων, τά όποια, τότε, θα δύνανται νά κυκλοφορούν με προτίμησιν καταναλώσεως εις τας ελληνικάς αγοράς, εάν έχουν κόστος μικρότερον ή υπερέχουσι ποιοτικώς.

Αλλ' όπως είναι γνωστόν και εις πολλάς έλλας, εκτός της Ε.Ο.Κ.χώρας γίνεται μία έντατική προσπάθεια ανάπτυξεως της παραγωγής των γεωργικών των προϊόντων και των εξαγωγών αυτών, με ιδιαίτεραν μέριμναν α) βελτιώσεως της ποιότητας και β) μείωσεως του κόστους. Σημειωτέον ότι, με τήν ειδομένην βοήθειαν προς κολλάς υποναπτύκτους χώρας, ή αυξανόμενη γεωργική παραγωγή τούτων θα δημιουργήση νέα προβλήματα διαθέσεως των προϊόντων μετά τινα έτη, προβλήματα τά όποια διεράνησαν εις τήν παγκόσμιον συνάντησιν του AMSTERDAM τό τέλος του 1963 και άπασχολούν τους συσχετιζόμενους άπό του π.καίου διά τά ζητήματα της διεθνούς έμπορίας των προϊόντων και δη των γεωργικών εις γενεύην.

Όστε, είναι έπιτακτικώς και έπείγοντως άναγκαίον όπως και ή 'ελληνική γεωργία ακολουθήση μίαν έντονον προσπάθειαν και ένα πρόγραμμα βελτιώσεως και ένδοξου, πρόγραμμα βασισόμενον και άποβλέπον πρωτίστως εις βελτιώσιν της ποιότητος των παραγομένων, μείωσιν του κόστους των, καλλiτεραν όργάνωσιν της έμπορίας των, έσωτερικής και έξωτερικής κλπ.

4. εις τας παλαιάς "έδυναμιάς" της παραγωγής μας (μικρός κληρος κατ'οικογένειαν, περιορισμένης εις πολλά μέρη γονιμότητος γαιαι, μονόπλευρος ανάπτυξις της γεωργίας εναντι της κτηνοτροφίας κλπ.κλπ) προστίθεται ήδη άπό διετίας και ή συνεκείρ έντόνου έξόδοι του γεωργικού κληθυσμού μας συνεχώς έντεινουμένη έλλειψις εργατικών χειρών. Η έκ ταύτης σημειώθετα ήδη αύξησις των ημερομισθίων, ή όποια θα συνεχισθί προφανώς, οδηγεί εις νέας, μάλλον γοργές, άνωκατατάξεις της γεωργικής μας παραγωγής με στροφήν προς προτίμησιν των ολιγότερον έντατιμών καλλιέργειών (σπαργά κλπ. ήδη τό 1964 ή καλλιέργεια του βάρβακου άπεχώρησε κατά 35% περίπου εναντι εκείνης του 1963). Επίσης οδηγεί βαθμιαίως εις εγκατάλειψιν των ολιγότερον γονιμών και παραγωγικών γαιών.

Εάν τότε, συνεχισθοούν τά σημερινά συστήματα ένισχύσεωσ της γεωργικής παραγωγής είναι προφανές, νομίζομεν, ότι οδηγούμεθα εις αύξησιν των έπιδοτήσεων, ίδίη των μειονεκτουσών καλλιέργειών, με άμφίβολα (καθ'ήμας) γεωργικά άποτελέσματα πέραν της εύλόγου ίκανοποίησεως της κοινωνικής πλευράς. Ενεγχρόνως δεν άντιμετωπίζομεν τότε έπαρκώς τό έπίγον ζήτημα περιορισμού του μαλκοσθ σίτου εις τά όρια της αύταρκειάς, του όποιου ή καλλιέργεια μάλλον θα έπικεταίνεται. Αλλ' και άλλων καλλιέργειών μας ο τυχόν έπιδομητός περιορισμός (καρινθιακής σταρίδας, σουλτανίνας κλπ.) θα έξακολουθήση νά είναι άνεφικτος.

Β. * Επιβάλλεται συνεπώς, νομίζομεν, μία ριζική ἀπανεξέταση του συστήματος τιμών και ἐνισχύσεων των γεωργικών μας προϊόντων. και ἐν προκειμένω, θεωρούμεν ὡς ἰδιαίτερος ἀξιοπρόσεκτον τὸ προταθέν ἐντὶ Ε.Ο.Κ. σχέδιον ἀποχωρισμοῦ τῆς ἐμπορικῆς ἐπιτευξιμοῦ τιμῆς ἀπὸ τῆς κοινωνικῆς-διατηρουμένης κατ' ἄρχας τῆς κοινωνικῆς ἐνισχύσεως τῶν παραγωγῶν (ἥτις εἰς τὸ μέλλον, μετὰ τὴν πλήρη ἐναρμόνισίν μας, ὁ ἀκολουθήσῃ τὸν προκρινόμενον φθίνοντα ῥυθμόν), ἵνα ὁποῦνδεσθὴ ἀπὸ τὴν ἐκαστοτῆ ἐμπορικῆν τιμῆν, ὅθ' ἔχουμεν ἄρ' ἐνός μὲν, ἐν συνεχείᾳ ἄλλὰ προσωρινῶς, συνέχισιν τῆς προστασίας τῶν καλλιεργητῶν, ἄρ' ἐτέρου δὲ ἐπὶ ἄλλοθεν τῆς ἐμπορίας εἰς τὰς φυσιολογικὰς καὶ συναγωνιστικὰς τῆς βάσεις * ἐπίπλεον ὅθ' ἐκινήσῃ δετικώτερον καὶ ἐντονώτερον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ παραγωγῶ πρός βελτιώσιν τῆς ποιότητος καὶ μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς, πράγματα τὰ ἅποια ἐπιτυγχάνομενα, ὁ ἀξιοποιῆ οὗτος εὐθέως.

Γνωρίζομεν καὶ πῶς ἀντιρρήσεις καὶ πολεμίσαις θὰ προκαλέσῃ ἡ ἀφαρμογὴ παρομοίου μέτρου. * Ἄλλ' ἐν πραγματικῶς ἀντιμετωπίζομεν τὴν ἐναρμόνισίν μας μὲ τὴν κοινὴν γεωργικὴν πολιτικὴν τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ ἐν, ἐπίσης, θελήσαμεν ἀποφύγεμεν τὴν ἐντείνωσιν τῆς ἐν τῶν συνεχῶς ζητουμένων αὐξήσεων τῶν τιμῶν ἀφορείας τῶν προϊόντων, κάποιε ριζικῆ λύσει φαίνεται ἐπιβεβλημένη ν' ἀντιμετωπισθῇ, συντομώτατα δὲ.

* Ἐνα παρόμοιον μέτρον φαίνεται ἐπιγιγνόμενον ἀναγκαῖον νὰ ἀποφασισθῇ καὶ λαροθὴ διὰ τὴν οἶτον πρό τῶν μέσων προσεχοῦς Σεπτεμβρίου, διὰ νὰ προληφθῇ ἡ ἐμφορὴ ἐπιτιμῆς ὡς βραβεία ἐπένεσις ἐπί τῆς καλλιεργίας τοῦ μαλακοῦ πολὺ πῆραν τῶν περυσινῶν ἡρίων. * Ἐπειδὴ τῶν ἔχουμεν κατὰ νοῦν διὰ τὸν μαλακὸν οἶτον καθορισμὸν τῆς ἐμπορικῆς τιμῆς τῶν διεθνῶν ἐπιπέδων, ἄλλ' ἐκείνην ἥτις ἴσχυσε πρό τοῦ 1964 καὶ ἥτις ἀνταποκρίνεται πρός τὰς συζητουμένας ἐν τῆ Ε.Ο.Κ. μελλοντικῆς τιμῆς.

Γ. * Ἐπανερχόμενοι ἔτι εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας, καθ' ἡμῶς, νὰ γίνουιν προσσερισγὰς εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ ν' ὁργανωτικώσασιν τὰς νέας ἀνάγκας ἐντὸς τοῦ γεωργικοῦ μας τομέως, νομίζομεν ὅτι:

α) Πρέπει νὰ γίνῃ ἀναδιάρθρωσις τῶν ἐμπορευμάτων τῶν * Γεωργικῶν Γεωργίας καὶ * Ποσειδίου (καὶ * Γεωργικῶν Ποσειδίου) μὲ βῆσιν τὴν κἀδατον ἀνακατανομήν αὐτῶν, ἐντὶ τῆς ὁριζοντίας ἥτις ἴσχυει μέχρι τοῦδε. * Ἡ σημερινὴ διάρθρωσις διασπῆ τὴν ἐν προκειμένω κρατικὴν εὐθύνην, δημιουργεῖ σύγχυσιν πρωτοβουλιῶν καὶ εὐδυνῶν, δημιουργεῖ συχνὰς ἐπιπλοκάσεις, σπατάλην χρόνου καὶ, ἐνίοτε, ἀλλολεξουδετερωμένας ἀντιθέτους ἐνεργείας κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐμφορῶν ζητημάτων. κἀδατος δὲ (δηλ. εἰς τὴν ἰδίαν ὑπερβολὴν ἐμπειστωμένη ἀπὸ τῆς παραγωγῆς μέχρι καὶ τῆς διανομῆς) καὶ οὐκ ὁριζοντία εἶναι ἡ διάρθρωσις τῶν εὐδυνῶν ἀντιμετωπίσεως τῶν γεωργικῶν ζητημάτων ἐντὸς τῆς Ε.Ο.Κ. (καὶ διαφόρων ἄλλων χωρῶν, ἄλλωστε), ὅπου ἡ ἐμπορικὴ πολιτικὴ ἐπὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων δὲν νοεῖται εἰμὴ ἄς ἕνα τμήμα τῆς γεωργικῆς τῆς πολιτικῆς γενικώτερον.

β) Η συντονισθή πράγματι, ἔν δέν καταστή δυνατόν νά ἐνοποιηθῆ, ἡ διοίκησις καί αἱ δραστηριότητες τοῦ γεωπονικοῦ προσωπικοῦ τῶν διαφόρων Ὄργανισμῶν φημισοῦ δικαίου (Α.Τ.Σ. κρωτίστας) πρὸς ἐκείνην τοῦ Κράτους· διότι καί ἐπικαλύφει γίνονται συχνότατα καί ἀντίθετοι ἐνέργειαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἐκδηλοῦνται· δέν εἶναι ἐπιτετραμένον, ἄλλωστε, ν' ἀκολουθῆται καί ἐκδηλοῦται εἰς τὴν θναίθρον, ἐνίστε ἔστω, διάφορος γεωργικὴ πολιτικὴ καί νά δίδονται μὴ σύμφωνοι κατευθύνσεις· σημειωτέον ὅτι ἡ Α.Τ.Σ. με τὴν δύναμιν τῆς χρηματοδοτήσεως, ἐκπρεᾶζει τὰς κατευθύνσεις τῶν γεωργικῶν δραστηριοτήτων πολὺ ἀμειώτερον καί περισσώτερον ἀπὸ ὅ, τι ἀναλόγως τοῦ κύρους τῶν ἐπὶ κεφαλῆς ἐκείνῃ προσώπων καί πολιτικῶν τινῶν συνθημῶν, ἡ Α.Τ.Σ. ἐκινήθη κατὰ τρόπον αὐτόνομον ἐν τῇ προωθήσει διαφόρων γεωργικῶν δραστηριοτήτων.

γ) Ἡ ἀναδιοργανωθῆ καί συγχρονισθῆ ἡ νομοθεσία περὶ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν Ὄργανώσεων, αἱ ὅποιαι λειτουργοῦν σήμερον βάσει τοῦ νόμου 602 τοῦ 1915, ἐλάχιστα τροποποιηθέντος ἑκτότε· δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ συνεταιριστικόν κίνημα ὅσμη μῶσεν εἰς τὸν τόπον μας, κατὰ τὸ δόστημα τῆς ληγοῦσης Σοσιτίας, σημαντικὰς προσόδους καί πολλὰς ἐξελίξεις· καλοῦνται ἤδη αἱ γεωργικαὶ Ὄργανώσεις νά παίξουν ἕνα οὐσιωδέστατον ρόλον ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς τῆς Ε.Ο.Κ. καί πρέπει νά ἀποκτήσουν νέαν ἰκανότητα, δραστηριοποιῆσιν καί ἀριμότητα πρὸς τοῦτο· καί νά συνειδητοποιηθῆ καί ἐδραιωθῆ ἡ εὐθύνη τῶν συνταίρων.

Ἡ τοιαύτη ἀναδιοργάνωσις τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν Ὄργανώσεων τοῦ τόπου μας θά ἡδύνετο, καθ' ἡμῶς, ν' ἀποβλέψῃ κρωτίστας εἰς αὐστηρόν διαχωρισμὸν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν παραγωγῶν ἀπὸ τὰς οἰκονομικὰς αὐτῶν δραστηριότητας, εἰς ὄργάνωσιν τῶν συνεταιρισμῶν δραστηριοτήτων κατὰ προϊόν (κύριον προϊόν ἢ ὁμάδα συγγενῶν προϊόντων), ὅπότε ὁ αὐτὸς παραγωγὸς θά δύναται νά μετέχῃ εἰς περισσοτέρους τοῦ ἐνός κατὰ προϊόν Συνεταιρισμοῦς, εὐρυτέρας ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει περιφερείας, εἰς περιορισμὸν τῶν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον λειτουργούντων γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν (ἐφόσον ἀκολουθῆθῆ ἡ σμικρινὴ διάρθρωσις) εἰς δύο τὸ πολὺ, ἔν δέν εἶναι δυνατόν νά φθάσωμεν εἰς λειτουργίαν ἐνός μόνον Συνεταιρισμοῦ εἰς τὰ μικρότερα κέντρα, εἰς προσπέσειαν δραστηριοποιήσεως καί συντονισμένης κατευθύνσεως τῆς συνεταιριστικῆς προσπάθειας διὰ τῆς λήψεως διαφόρων ἄλλων μέτρων ἅτινα θά ὑπηρετήσουν καί ἰκανοποιήσουν τὴν προσπάθειαν ταύτην· λεπτομερῆς ἐξιστόρησις τούτων ἐκπεύγει τῶν ὀρίων τοῦ παρόντος σημειώματος· Ὅμοιόηποτε εἶναι προφανές ὅτι μία λύσις πρέπει νά εὐρεθῆ καί δοθῆ πρὸς συντονισμένην δραστηριοποιήσιν τῶν συνεταιρισμῶν Ὄργανώσεων, προκειμένου ν' ἀναλάβουν δετικῶς ρόλους ἐν τῇ κοινῇ γεωργικῇ πολιτικῇ τῆς Ε.Ο.Κ. Ἐν Γαλλίᾳ ἡ πρό διετίας θεσπισθεῖσα νέα οἰκονομικὴ ὄργάνωσις τῶν γεωργῶν, ἀποτελοῦσα νέον εἶδος γεωργικοῦ συνδικαλισμοῦ, βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὅτι οἱ παραγωγοὶ τῆς αὐτῆς περιφερείας καί τοῦ αὐτοῦ προϊόντος δικαιούνται καί ὀφείλουν ἀκόμη ἐν τῇ πλαισίῳ τῶν γενικῶν κατευθύνσεων τῶν χαρασσόμενων ὑπὸ τοῦ Κράτους, νά προγραμματίζουσιν οἱ ἴδιοι τὴν παραγωγὴν τινῶν ἀπὸ ὁδοῦς ποσο-

τήτων και ποιότητων και να ρυθμίζουν τους θρους της εμπορίας, περιλαμβανομένου και του θρουσμού ελαχίστης τιμής πωλήσεως βάσει του κόστους.

δ) Κάθετος πρέπει να είναι (με ελαχίστας, άναποφεύκτους παρεκλίσεις από του κανόνου αυτού) η μαλλοντική κατανομή των θρουσιότητων έντός του άναδιοργανωθουσμένου * Γουουργείου Γεωργίας, τό θρουσιον θρείλαι να άποκτήση νουτροπίαν πολεμικού συναγευμου.

Είλαι άνάγκη να πυκνωθουν πολύ τό επιτελικά στελέχη διαφόρου βαθμού του * Γουουργείου με μέτρον τήν ειδικήν κατάρτισιν, πείραν και γνύσιν ζένων γλωσσών (γαλλικής ιδιαιτέρως). Η σημερινή στελέχουσις ύρισμένων Γουουρησιών και Τμημάτων είλαι άπογοητευτικώς πενιχρά και είς άριθμόν και είς ποιητικήν στάθμην ύπηρετουόντων. Είμθα ύποχρεωμένοι να τονίσειμεν ένταύθα ότι, καθ' ήμας, τά σημειωθή καταγύθης άποτυχία είς τήν γεωργικήν μας προσηρογήν έντός της Ε.Ο.Κ. έν έν γίνη, συυτομάτια δέ, η τοιαύτη άναδιοργάνουσις και στελέχουσις του * Γουουργείου Γεωργίας. Άλλη επύγνουσις και άντιπαροβλή πρός ήμας της σημειουσμένης άναθμιοιουργίας είς άλλα ευρωπαϊκά κράτη, θρουσι επίσης του τρόπου και προϋποθέσεων έργασίας είς τήν Γενικήν Διεθύουνοιν Γεωργίας της Ε.Ο.Κ. πείθει άμέουσι περί τουτου. Είλαι μέγιστον άτύχημα τό ότι αι έλληνικαι κρατικαι Γουουρησίοι, πλην μεμνημένων εξαίρεσεων, παρά τάς μέχρι τουθου προσηροθείας και τόν σημειωθέντα θόρυβον, έν κατανόησαν άκόμη (διδά να μη είκιμεν ότι έν ύποκαυθήσων άκόμη) τό νόημα, τό περιεχόμενον και τάς άναποφεύκτους συνεπειάς της συνθέσεώς μας μετά της Ε.Ο.Κ. τήν θουροϋν, ίσως, ώς μίαν ύπλην έμπορικήν συμφουσίαν.

ε) Ήκαταμένη και σοβαρά επίσης πρέπει να είλαι είς τό θμισον μέλλον η νέα, άνέλογος πρός τήν κεντρικήν, όργάνουσις των έξωτερικών γεωργικών Γουουρησιών. Πιστευόμενι:

α) ότι πρέπει να εξαλειφθουσι αι σημερον παρτηρούμεναι εξακαλύφεις όχι μόνον μεταξύ κρατικών και μη κρατικών γεωπονικών ύπηρεσιών, αλλά και μεταξύ αυτών κρατικών επίσης διαφόρων κλάδων,

β) ότι πρέπει να έπαλλαγοϋν αι γεωπονικαι ύπηρεσίοι ύρισμένων μη άπραιτήτων θρουσιριοτήτων (θρουσις πρέπει να' ηναλέρουν θόλον είς έλλουσι τινας τομαίς, από θρουσι έσοφλημένως ύποκαθίστανται από επίσημονας έλλης καταρτίσεως (όλιγότερον ένθεθευγμένους), ίνα γίνη έξοικονόμησις και ειδικιωτέρα χρησημοποίησις του γεωπονικού μας ύνομημοϋ.

γ) να έγκαιασθοϋν μέχρι των έπαρχιακών κέντρων (και ούχι των κοινουτήτων) οι γεωργικοί ύπάλληλοι και συγχρόνως να εξασφαλισθοϋν και τούθου δοδοϋν μέσα έντουνοτιέρας κινήσεως ύστε να επίσηκέπνυνται συχότερον τάς κοινουτήτας της περιφερείας των με ηύξημένον τότε κθρος.

δ) οι νεοθριοιζόμενοι γεωπόνοι, θρουσι έν έχουν ειδικιωτήτα λόγω μετεκπαιδεύσεως έν τη έλλοδαπή, να ύποβάλλυνται είς θμνον τουλάχιστον ένθμέρωσιν είς διάφορα, έναλόγως της κλίσεώς των, γεωπονικά Ήδρύματα της χώρας μας, μετά ταυθα δέ να ύπηρετοϋν είς έπαρχιακά κέντρα ούχι ώς προϊότόμενοι άλλ' υπό καλαιότερους και

εθ)οδ ήδυνάμεθα νά διιλήσωμεν καί δι' άλλα μέτρα, όπως π.χ. τά δέματα του άναδαμοσ, τά προβλήματα ήτινα θά δημιουργήσθ ή έξοδος του γεωργικοσ πληθυσμοσ, τήν άνάγκην συστηματικότερας μετακιναιδεύσεως μεγαλυτέρου άριθμοσ γεωργικων θπαλλήλων, από του 4ου βαθμοσ (Τμηματάρχου) καί κάτω είς άλλοδαπήν κλπ. κλπ.' αλλά τουτο θά επεξετέι- νε πολύ τά περιωρισμένα όρια του παρόντοσ.

7. "Όσον άπροξ ή τās ήμμέσοσ ενισχύσεισ τήσ γεωργικήσ μας παραγωγήσ (επιδότηεισ τόπου τών γεωργικων δανείων, επιδότηεισ λιποσμέτιων, γεωργικων φαρμάκιων, βελτιωμένων σπόρων, δανδρυλλίων, γεωργικων μηχανημέτιων, επιδότηεισ παραγωγικων κλπ. κλπ., ώρισμένων καλλιεργειων κατά στρέμμα, ώσ βάρβακοσ κλπ. κλπ.) είναι προφανέσ ότι τοιούται ενισχύσεισ παρέχονται εύρύτητα, άναλόγησ τών οικονομικων των δυνατότητων, από όλα τά κράτη, άκόμη καί τά μίλλον γεωργικήσ άνικτωγέμενα. τά είς τό πρώτο ηχέσων μετά τήσ Β.Ο.Κ. στοιχειά καί ή σχετική μελέτη τήσ Β.Ο.Κ. όμιλουν έκτενωσ περί τουτων.

Είναι έκτόσ πάσης άμβιβολίασ ότι ή Γεωργία, ώσ επικήρηεισ, ουτε σταθερά ουτε έπαρκή είσοδήματα έξασφαλίζει είς τουόσ καλλιεργητέσ. Η ίδιαστέρωσ εύκταία αύξηεισ τήσ παραγωγικότητοσ είς αύτήν ουτε εύκολοσ είναι ουτε συντόμοσ δύναται νά επιτευχθθ. Οί γεωργικοί πληθωμοί, λόγω συντηρητικότητοσ καί οικονομικήσ των καχεζίασ, δυσκόλοσ έπι χειροσν μεταβολέσ, καί μάλιστα οσειώδεισ, τών εκ παραδόσοσ γνωστων είσ αυτούόσ μεθόδων καλλιεργείασ άλλα καί καλλιεργουμένων είδων, είναι, έν τοιούτη περιετώσει, έπιτοπιτικώσ άναγκασθον καθ' ήμωσ όπως, οι ήμμεσοί αύται πρόσ τήν Γεωργίαν μας ενισχύσεισ, μή περιορί- ζονται μόνον είς τήν κοινωνικήν πλευράν άλλα άποστηριοποιουθ έντόνωσ καί άκείνην τήσ γεωργικήσ προόδου, τόσον δι' άλλωγήσ καί βελτιώσεωσ τών καλλιεργειων όσον καί βελ- τιώσεωσ τήσ παραγωγικότητοσ κλπ. Έν προκειμένω νομίζομεν ότι ή κοινωνική πλευρά δέν πρέπει νά είναι επικρατεστέρα έναντι εκείνησ τήσ γεωργικήσ προόδου, όπου καί όταν αύται άντιστρατεύονται άλλήλασ.

Με τās σκέψεισ αυτέσ φρονοϋμεν ότι μία επανεζέτησεισ του όλου θέματοσ τών ήμμέσων πρόσ τήν Γεωργίαν ενισχύσεων ένδεικνύεται νά γίνη συντόμοσ καί δθ υπό τό πρώτομ τών άπαραιτήτων προόδων μας έν τή Γεωργία κατόπιν τήσ κοινήσ γεωργικήσ πολιτικήσ τήσ ΕΟΚ. καί τήσ πρόσ αύτήν έναρμονισέασ μας. Η επανεζέτησεισ αυτη άνομείνομεν ότι θά άδηγήσθ είς άνάγκην αύξήσεωσ μίλλον τών έν πραιοιμένω κρατικων μας ενισχύσεων, άσχέτωσ του κατά πόσον θά τό επιτρέφουσι καί οι οικονομικαί μας δυνατότητεσ.

8. θά ύπενοθυμίσωμεν είς τό σημειον τουτο ότι πώσά δυνατό ή προσπέδεια δέον νά κατα- βληθθ διά τήν αύξησιν του πρόσ τόν γεωργικόν μας τομέα έτησίωσ διατιθεμένου χρέματοσ καί τήν μείωσιν του τόμου των χορηγουμένων δανείων. Βεβαίωσ οι συστάσεισ καί οι λόγοι είναι άσυγκρίτωσ εύκολύτεροι των έργων καί των πραγματικων δυνατότητων. Αλλ' άφόσον δέν γίνεταί ύπερδανεισμόσ, είναι προφανέσ ότι οι εκίστοτε "ρυθμίσεισ" των άγροτικων κωσ χρεων καί δθ υπό μονίμοσ ίσχυον καθεστώσ "ενισχύσεων" τήσ τιμήσ των πλείστον γεωργικων μας προϊόντων, επιβάλλονται από μίαν μόνιμον μίλλον καχεζίαν των γεωργικων είσοδημάτων.

Καί διά τούτο ή γενικωτέρα μείωσις του κόστους του πρὸς τήν γεωργίαν κορηγουμένου χρημάτων καθίσταται επιβεβλημένη. Τούτο γίνεται ήδη μερικῶς καί, ὀρθότατα, μέ κριτήρια κινήτρων πρὸς ἐπιτυχίαν προόδου εἰς ἄρισμένους προυδουμένους κλάδους τῆς παραγωγῆς. Θά πηχόμεθα νά ἐπεκταθῆ πολύ περισσότερον.

Ὅσον ἄρα ἡ τήν ποσοτικήν αὔξησιν του εἰς τόν γεωργικόν τομέα ἐτησίως διατιθε- μένου χρηματος, εἶναι προφανές ὅτι αὐτή δέον ν' ἄρα ἡ πρωτίστως ἔργα ὑποδομῆς ἐν λόγῳ τομέω, καλλιτέρας διατηρήσεως καί ἀξιοποιήσεως τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων, βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν διοικησεως, ἐμπορίας κλπ. αὐτῶν κλπ. κλπ. εἶναι αὐτονόητον πόσον αἱ ἐπενδύσεις αὗται ἐνισχύουν τήν προστιθέσιν μειώσεως του κόστους καί διατηρή- σεως τῆς καλλῆς ποιότητος τῶν προϊόντων μας.

9. αἱ ἄπαραίτητοι αὗται ἐπενδύσεις εἰς τόν γεωργικόν τομέα ὑπεχθόμενοι εἰς τήν Ε.Ο.Κ. τήν Ἰδρυσιν του τομέω " γεωργικῶν προσηνατολισμοῦ " ἐντός του Ρ.Ε.Ο.Θ.Δ., ὡς βασικῆς προϋποθέσεως διά τήν βελτίωσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς τῶν χωρῶν-μελῶν καί τήν μαλλοντικήν ἐξέλιξιν αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὰς κατευθύνσεις καί ἐπιδιώξεις τῆς κοι- νῆς γεωργικῆς πολιτικῆς. Εἰς τήν πραγματικότητα πρόκειται περί λογαριασμοῦ τροποδοτου- μένου ἀπό κοινοτικήας πηγῆς διά νά χρηματοδοτηθῆ ἔργα ὑποδομῆς εἰς τόν γεωργικόν τομέα καὶ ἔργα βελτιώσεως τῆς διατηρήσεως, ἀξιοποιήσεως, ἐμπορίας κλπ. τῶν κοινοτικῶν γεωργικῶν προϊόντων. Ἰδιαίτερα εἰς τὰς περιφερείας εἰτινες ἀρροῦνται ἐλιγότερον ἀνεπτυγμέναί.

Εἶναι πρόδηλος συνεπῶς ἡ μέγιστη ἰδική μας οἰκονομική καί γεωργική ἀφέλεια ὅπως ἡ ἐναμιόνησίς μας μέ τήν κοινήν γεωργικήν πολιτικήν τῆς Ε.Ο.Κ. γίνῃ κατά τὰς ὁρῶ καί λογικὰς ἑλληνικὰς ἀπόψεις τό ταχύτερον, διότι αὐτοῦ μόνου θά δυνηθῶμεν νά ἐπιδιώξω- μεν δετικῶς τήν οἰκονομικήν ἐνίσχυσιν του γεωργικῶ μας τομέω καί τήν κατασκευῆν ἀπαραίτητων ἔργων βελτιώσεως αὐτοῦ. Ὅσονδήποτε καί ἐν αἰ βιομηχανικαί χῆραι τῆς κοινό- τητος ἀντιτάσσουσι εἰς τὰς σκέψεις αὐτάς τῶν ὑπὸ ἐνάπτυξιν γεωργικῶν χωρῶν καί περιοχῶν τῶν κρατῶν-μελῶν ὅτι αἱ δαπάναι του Ρ.Ε.Ο.Θ.Δ. κατά χῶρον θά καλύπτονται ἀπό εἰσφορὰς καί πόρους τῆς ἰδίας χώρας, εἶναι προφανές ὅτι τούτο δέν εἶναι δυνατόν νά ἰσχύσῃ δι' ὅλας τὰς περιπτώσεις, συμφώνως καί πρὸς τήν γεωργικήν ἐπιχειρηματρολογίαν.

10. Ἐν συμπεράσματι καταλήγομεν διαπιστοῦντες ὅτι ἀπό τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος (1-1-1958) καί ἐν ὑπὸ τῆς καθιερώσεως τῶν πρώτων μέτρων κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς (Ἰανουάριος 1962), συντελέσθη ἕνα διεθνές οἰκονομ- κόν καί γεωργικόν γεγονός ἐν Εὐρώπῃ ἀναστατατικῆς πρᾶγματι σημασίας, μέ σοφρωτάτας καί ἐκτεταμένως ἐπιπτώσεις, παγκοσμίως δέ. Ἰδιαίτερος ἡ προγραμματισθεῖσα ἐκτεταμένη προστασία τῶν τιμῶν τῶν ἐνδοκοινοτικῶν παραγομένων γεωργικῶν προϊόντων, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ἐνισχύσεις δι' ἡ τήν ἀναδιάρθρωσιν καί βελτίωσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐν συνεχείᾳ, ἐξασφαλίζουσι, πιστεύομεν, εἰς τούς γεωργούς τῆς Ε.Ο.Κ. κατά τό

παρόν και τό εμμεσον, τουλάχιστον, μέλλον, προϋποθέσεις βελτιώσεως του εισοδήματος των ενωτέρων οϊουδήποτε εφαρμοσθέντος μέχρι σήμερα μέτρου από οϊουδήποτε εθνικήν προσάθειαν. εϊναι εύτύχημα τό ότι ή γεωργική χώρα μας συνεδέθη ήδη μετά της Ε.Ο.Κ. μόνη διά αυτή επί του παρόντος τουλάχιστον. και συνεδέθη, πιστεύομεν, υπό θρους έκρας εύνοϊκούς, τους όποιους επίζητεϊ νά τροποποιήση εις βάρος μας ή επίδειχθεϊσα δυστροπία όρισμένων χωρών-μελών κατά την εφαρμογήν των. Αλλά ή δυστροπία όυτη δέν πρόκειται νά κατισχύση.

Αλλά ως προελέχθη, ή σύνθεσις μας δέν οδηγεί αυτοδικαίως εις την γεωργικήν μας εύημερίαν, όπως δέν οδηγεί εις αυτήν ή συμμετοχή εις την Ε.Ο.Κ. των κρατών-μελών. Αποτελεί ή σύνθεσις μας τό ένωϊγμα της εύρας ήτις οδηγεί εις την εύημερίαν αυτήν, υπό την προϋπόθεσιν συντόμου λήψεως όλων των πός τοϋτο άναγκαίων, νομοθετικών, διοικητικών, οϊκονομικών ιαλ. μέτρων. Αλλά και έν δέν είχομεν συνδεθθ με την Ε.Ο.Κ. ήλιν διά έπρεπε νά επιδιώξωμεν έκσυγχρονισμόν της γεωργικής μας παραγωγής και της παραγωγικότητος αυτής μετά την ίδρυσιν της Ε.Ο.Κ. και την διαμόρφωσιν της κοινής γεωργικής της πολιτικής. Ανάλογα μέτρα λαμβάνουν συντόμως δια τά κράτη-μέλη, ως συνεχώς άναγγέλλεται (έρα και σχετικώς έκδόσεις της έν Βρυξέλλαις παρά τη Ε.Ο.Κ. Αντιπροσωπεία μας, ιδιαίτέρως διά τάς Β3/844/9-7-1962, Β3/1057/14-7-1964 ιαλ.). Αιβάλλεται συνεπώς νά δραστηριοποιηθώμεν και ήμεϊς, τό τοχύτερον, πριν εϊναι άργά. τό έν προκειμένων λεπτό μέτρα διά έχων έμμεσον επίδρασιν, πιστεύομεν, διά την οϊκονομίαν της χώρας μας εις τό έμμεσον μέλλον.

μετέ σεβασμού

ΓΕΩΡΓ.Κ.ΘΙΑΣΠΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.